

3. Низенко Э. И. Обеспечение безопасности предпринимательской деятельности / Э. И. Низенко. — К.: МАУП, 2003.
4. Бригінець О.О. Регулювання фінансової безпеки України: монографія / О.О. Бригінець. — Ірпінь: Університет ДФС України, 2016. — 362с.
5. Калантай А.М. Роль і місце фінансової безпеки в контексті національних інтересів. — УДК 336.025.— С.143.

ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА РОЗВИТКУ МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

Деревенко Є.О., студентка 3 курсу спеціальності «Фінанси, банківська справа та страхування»

Горіховський М.В., к.е.н., старший викладач Кам'янець-Подільського коледжу Економіки, права та інформаційних технологій

Кам'янець-Подільський податковий інститут

У даній роботі ми розглянемо теоретичні та методологічні питання, присвячені проблемам розвитку підприємництва. Важливим напрямком економічних реформ в Україні є створення сприятливого середовища для формування та функціонування суб'єктів малого та середнього підприємництва, які є одним з дійових засобів розв'язання першочергових соціально-економічних проблем. Серед них можна назвати: прискорення структурної перебудови економіки; забезпечення насиченості ринку товарами та послугами; створення конкурентного середовища; істотне поповнення місцевих бюджетів; створення додаткових робочих місць; вирішення питання зайнятості в кризових регіонах, які є потенціальними осередками високого рівня структурного безробіття; поліпшення загальних параметрів інвестиційного клімату; забезпечення ефективного використання місцевих сировинних ресурсів.

Економічні переваги малого та середнього бізнесу:

Малі підприємства відіграють важливу роль у ринковій економіці. Вони роблять її гнучкою, активно впливають на кон'юнктурні зміни, забезпечують насиченість ринку товарами, послугами, сприяють монополізму.

Середні підприємства здійснюють виробництво невеликої, але стійкої номенклатури виробників у значних кількостях. Вони здатні швидко реагувати на кон'юнктуру ринку завдяки оснащеності сучасною технікою і технологією, можливості впровадження нових ідей у виробництво. Це надає їм певних переваг як перед малими, так і перед великими підприємствами. Ці переваги полягають у тому, що малим підприємствам не завжди вистачає коштів для застосування науково-технічних досягнень виробництва.

Законодавство України надає широкі права щодо створення малих підприємств. Так, засновниками їх можуть бути орендні, колективні, спільні підприємства, кооперативи, акціонерні товариства та інші підприємства й організації, а також громадяни, члени сімей, інші особи, що спільно ведуть

трудове господарство. Розвиток малого бізнесу також виступає дійовим фактором, що пом'якшує соціальну напругу і сприяє демократизації ринкових відносин, тому що саме він є фундаментальною основою формування "середнього класу", а отже, й послаблення властивої ринковій економіці тенденції до соціальної диференціації. Малий бізнес має не лише економіко-виробничі та соціально-економічні переваги, а саме: гнучкість, динамізм, пристосування до мінливостей технології, здатність оперативно створювати та упроваджувати нову техніку та технологію, забезпечення соціальної стабільності, насичення ринку праці новими робочими місцями, створення додаткових робочих місць і скорочення безробіття, відкритість доступу та легкість входження до цього сектора економіки.

Таким чином, малий бізнес є невід'ємною рисою будь-якої ринкової господарської системи, без чого така економіка і суспільство в цілому не можуть не тільки розвиватися, але навіть й існувати. Саме в секторі малого підприємництва створюється і функціонує чимала маса національних ресурсів, яка є основою для середнього та великого підприємництва. Саме малі підприємства забезпечують розвиток економічної системи країни та наближають її до споживачів.

Роль держави в ефективності впливу на розвиток підприємства:

Держава використовує безліч форм впливу і механізмів для безпосереднього або опосередкованого впливу на суб'єктів підприємницької діяльності, у яких проявляються різноманітні аспекти державного впливу на неї, що включають сприяння підприємству, планування, регулювання. Крім того, держава у взаємовідносинах із підприємцями може виступати покупцем, власником, менеджером економіки. Регулювання застосовується у відповідь на необхідність захисту суспільних інтересів від зловживань і порушень з боку суб'єктів підприємницької діяльності і для захисту суб'єктів підприємництва від порушень їх прав іншими підприємцями. Важливе значення в здійсненні державного регулювання господарської діяльності, у тому числі підприємництва, має Закон України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» від 11.09.2003 р. (далі - Закон). Цей Закон визначає правові та організаційні засади реалізації державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності.

Таким чином, державне регулювання підприємницької діяльності не є достатнім для створення сприятливого оточення підприємництва. Необхідне формування комплексу організаційно-правових коштів для створення макросередовища підприємницької діяльності, включаючи розвитку інфраструктуру підтримки підприємництва, правові механізми стимулювання розвитку підприємницької діяльності та ефективної системи захисту прав і законних інтересів підприємців, а також суспільних і державних інтересів у сфері підприємництва.

Проблеми розвитку малого та середнього бізнесу в Україні:

Незважаючи на ряд прийнятих останнім часом вищими органами державної влади і управління нормативних документів, розвиток малого підприємництва в Україні здійснюється у несприятливому макро- та

мікросередовищі, є багато проблем, які необхідно вирішувати на різних рівнях. Аналіз діяльності суб'єктів малого бізнесу свідчить про те, що значна кількість новостворених малих підприємств не може розпочати свою роботу через відсутність достатнього статутного капіталу, сировини та матеріалів, власних площ і обладнання, практичних навичок та підприємливості працівників у здійсненні бізнесу. Вони мають проблеми виробничого характеру, труднощі в реалізації продукції, формуванні відповідної клієнтури. Через невеликі обсяги господарської діяльності деякі малі підприємства неспроможні залучати кваліфікованих фахівців, наймати здібних робітників і забезпечувати їм високу оплату праці. Негативно впливають на розвиток малого бізнесу такі стримуючі фактори, як загальний спад вітчизняного товарного виробництва, зростання цін, інфляція, низький рівень платоспроможності населення, рекет, корупція тощо.

Підводячи підсумки можна говорити про те, що всі вище перелічені проблеми розвитку підприємництва в Україні є основними тому потребують нагального вирішення шляхом запровадження таких заходів:

- створення спеціальних організацій, що займатимуться регулюванням і підтримкою малого бізнесу;
- внести зміни до законодавчих актів щодо процедури створення підприємства та спростити цей процес шляхом зменшення кількості необхідних дозволів необхідних для відкриття фірми;
- запровадити пільгові умови кредитування для малого та середнього бізнесу або ж розробити державну програму, що має на меті надання надання субвенцій з державного бюджету;
- вдосконалити систему ліцензування та патентування для підприємств, що постійно займаються видами діяльності, що підлягають ліцензуванню шляхом продовження термінів дії ліцензій та патентів.

Отже, мале та середнє підприємництво як самостійний і незамінний елемент ринкової економіки істотно впливає на структурну перебудову в економіці країни, робить певний внесок у збільшення загальних обсягів виробництва, роздрібного товарообороту, сприяє економії та раціональному використанню всіх ресурсів, створює сприятливе середовище для розвитку конкуренції та усунення монополізму в здійсненні підприємницької діяльності, забезпечує сильні стимули до інноваційних процесів та високоефективної праці. Такі підприємства створюють нові робочі місця, залучають працюючих та непрацюючих до суспільно-корисної діяльності, сприяють формуванню середнього класу суспільства. Відсутність сучасного досвіду цивілізованої підприємницької діяльності у підприємців — одна з основних причин фінансового краху більшості малих підприємств. Становлення малого та середнього бізнесу в Україні — тривалий процес, який повинен мати певну етапність, виходячи з економічного стану країни, існуючих проблем на макро- та мікрорівнях.

Література

1. Про державну підтримку малого підприємництва: Закон України від 19 жовтня 2000 року № 2062-III // Урядовий кур'єр. – 2009. – 22 листопада.

2. Варналій З. Мале підприємництво: Основи теорії і практики: Монографія / Захарій Варналій, – 3-тє вид., стереотипне. -К.: Знання, 2010. – 302 с.
3. Карпенко С. Проблеми розвитку малого підприємництва на сучасному етапі (Регіональний аспект): Наук. – дослід. економ. ін-т М-ва економ. України. – К., 2011. – 19 с.

ФІНАНСОВІ РЕСУРСИ ДЕРЖАВИ: ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ТА ЕФЕКТИВНОГО ВИКОРИСТАННЯ

Дрозда І.М., студентка 3 курсу спеціальності «Фінанси, банківська справа та страхування», факультет

Горіховський М.В., к.е.н., старший викладач Кам'янець-Подільського коледжу Економіки, права та інформаційних технологій

Кам'янець-Подільський податковий інститут

Процес формування та використання фінансових ресурсів держави є невід'ємною частиною сучасних фінансових та соціально-економічних взаємин у суспільстві. Від ефективності його організації та регулювання залежить стан національної економіки, темпи економічного зростання, рівень добробуту населення, розвиненість виробничої і соціальної інфраструктури та багато інших компонентів соціально-економічного розвитку держави.

На сучасному етапі всі економічні суб'єкти гостро відчують дефіцит фінансових ресурсів. Україна не є винятком. Тому постає питання дослідження процесу формування і розподілу фінансових ресурсів держави та знаходження шляхів його раціоналізації.

Фінансам в економічній системі держави належить провідна роль. Це зумовлено тим, що при їх функціонуванні визначаються кількісні й якісні параметри будь-якого економічного явища чи процесу, а також кінцеві результати дій. Обов'язковим атрибутом участі фінансів в економічному житті держави, підприємця чи громадянина є гроші. Без використання грошей у процесах виробництва, здійснення державою своїх функцій, задоволення населенням своїх життєвих потреб немає фінансів.

Фінанси мають забезпечити ефективне формування та використання фондів фінансових ресурсів як на макро-, так і на мікрорівнях для успішного здійснення господарської діяльності, виконання державою своїх функцій і задоволення громадянами власних потреб.

Сукупність фінансових ресурсів, сформованих на рівні підприємства, визначає можливості: здійснення необхідних капітальних вкладень; збільшення оборотних коштів; виконання фінансових зобов'язань; забезпечення потреб соціального характеру тощо.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми формування та використання фінансових ресурсів підприємств висвітлюються у працях таких економістів, як: Н.О. Андрусак, І.О. Бланк, О.Д. Василик, О.Є. Гудзь, Н.А. Дехтяр, О.В. Єрмошкіна, А.Г. Завгородній, Г.Г. Кірейцев, С.В. Мішина, Д.С.